

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 976

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 508 din 4 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>în cazul în care conviețuiesc</i> ” din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	2–4
Decizia nr. 587 din 21 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.469. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Izvoru din județul Argeș și în unitatea administrativ-teritorială Băleni din județul Dâmbovița	9
1.470. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Berzovia din județul Caraș-Severin	9
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
25. — Normă pentru modificarea și completarea Normei nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009	10–11
27. — Normă privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 508**

din 4 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „în cazul în care conviețuiesc” din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 18.627/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.372D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 925D/2017, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 5.420/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, dispune conexarea Dosarului nr. 925D/2017 la Dosarul nr. 1.372D/2016, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, prin Decizia nr. 264 din 27 aprilie 2017, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „în cazul în care conviețuiesc” din cuprinsul art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 18 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.627/212/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în cadrul soluționării unei cereri având ca obiect emiterea unui ordin de protecție.

7. Prin Sentința civilă nr. 3.161 din 9 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.420/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reprezentantul Ministerului Public în cadrul soluționării unei cereri având ca obiect emiterea unui ordin de protecție, cauză ce se judecă cu participarea obligatorie a procurorului, potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 217/2003.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 1.372D/2016,** instanța de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, susține, în esență, că dispozițiile art. 5 din Legea nr. 217/2003 enumeră limitativ situațiile în care două persoane pot fi subsumate categoriei membrilor de familie. Spre deosebire de situația soților sau a foștilor soți, care intră sub incidența legii, indiferent dacă mai locuiesc sau nu împreună și fără a prezenta importanță data la care căsătoria a fost desfăcută în cazul persoanelor care au stabilit doar relații de concubinaj se impune o condiție suplimentară și restrictivă, aceea de a conviețui la data formulării cererii, ceea ce presupune ca relația de concubinaj să fie actuală. Or, având în vedere principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și scopul pentru care au fost edictate dispozițiile de lege criticate, instanța apreciază că nu există nicio justificare obiectivă pentru care, în situația stabilirii relațiilor de familie cu îndeplinirea formalităților prevăzute de lege, persoanele în cauză beneficiază de o protecție extinsă față de cele între care s-au stabilit astfel de relații factive, fără a fi concretizate în căsătorie. Totodată, instanța susține că Legea nr. 217/2003 garantează dreptul la viață și la integritate fizică și psihică unor persoane considerate vulnerabile, tocmai datorită raporturilor speciale existente între agresor și victimă, care fac parte din cadrul aceleiași familii, astfel cum este definită noțiunea de lege. Deși victima are posibilitatea de a formula plângere penală, emiterea unui ordin de protecție reprezintă un mijloc mai adecvat de protecție în condițiile în care acesta se soluționează de urgență, printr-o hotărâre executorie în primă instanță, care este de îndată comunicată organului de poliție, pentru ca acesta să vegheze la respectarea sa, și a cărui încălcare atrage consecințe de natură

penală pentru persoana față de care s-a emis. Nu în ultimul rând, instanța apreciază că a impune victimei agresiunii conviețuirea cu agresorul pentru a fi admisibilă cererea de emitere a unui ordin de protecție este de natură a pune în pericol chiar integritatea fizică ori viața acesteia.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 925D/2017, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 5 din Legea nr. 217/2003 nu oferă protecție foștilor concubini ce nu mai conviețuiesc împreună, cererea de emitere a ordinului de protecție fiind inadmisibilă din această perspectivă. De asemenea, consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, raportat la art. 20 din Constituție, indicând în acest sens Convenția din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată la Istanbul, ratificată de România prin Legea nr. 30/2016. Conform art. 2 pct. 1 din Convenție, aceasta se va aplica tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv violenței domestice, iar conform art. 3 lit. b) din Convenție, „violența domestică” înseamnă toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică, care se produc în mediul familial sau domestic ori între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima.

10. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 20 din Constituție, însă contravin art. 22 și art. 26 din Constituție. În acest sens arată că prevederile Convenției de la Istanbul pot fi aplicate în mod direct și cu prioritate față de dispozițiile speciale ale Legii nr. 217/2003. Din perspectiva art. 22 alin. (1) și art. 26 alin. (1) din Constituție, instanța apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece nu oferă același standard de protecție foștilor concubini care nu mai conviețuiesc împreună, așa cum li se oferă soților sau foștilor soți. Invocă în acest sens, Hotărârea din 13 iunie 1979, paragraful 40, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 8 din Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale protejează și oferă același standard de garanții „famiiliilor ilicite” ca și famiiliilor tradiționale, respectiv persoanelor care au înțeles să încheie o căsătorie. În concluzie, instanța apreciază că teza finală a art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003, ce impune condiția conviețuirii concubinilor, este neconstituțională și discriminatorie.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece condiția conviețuirii este justificată, având în vedere faptul că ordinul de protecție este un instrument specific de protecție pentru victimele violenței în familie, or conviețuirea este de natura relațiilor specifice soț-soție. Criticile de neconstituționalitate privesc aspecte de oportunitate a legii, iar nu de constituționalitate. Textul de lege criticat nu instituie tratamente discriminatorii pentru anumite categorii de persoane, aplicându-se în mod nediferențiat tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică. Consideră că autoarea dorește, de fapt, modificarea sau completarea unui text de lege, ceea ce nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci a legiuitorului. În Dosarul nr. 925D/2017, Guvernul, în ceea ce privește susținerea instanței în sensul că art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 încalcă art. 22 din Constituție, apreciază că ordinul

de protecție este doar unul dintre mijloacele legale — de natură civilă — din multitudinea de mijloace puse la dispoziție pentru protejarea celor mai importante valori umane — viața și integritatea fizică. Prin urmare, inaplicabilitatea unei instituții de drept privat în toate situațiile în care se pune problema unor forme de violență nu echivalează automat cu lipsa protecției pentru valori ca viața și integritatea personală. Este corectă însă afirmația instanței potrivit căreia nu se justifică o diferență de protecție legală între actuali și foști parteneri, în ceea ce privește protecția contra violenței doar după criteriul conviețuirii la momentul exercitării violenței (sau al soluționării cererii), acesta nefiind un criteriu suficient și rezonabil după care legea să distingă aplicabilitatea ordinului de protecție. Dar apreciază că este un raționament de interpretare, care trebuia dus până la capăt de instanța de judecată în procesul de soluționare a acțiunii, iar nu o chestiune de neconstituționalitate. În final, precizează, cu titlu informativ, că, la nivelul autorităților publice centrale de specialitate ale Guvernului, se află în lucru un proiect de act normativ care urmărește modificarea Legii nr. 217/2003 pentru punerea de acord cu dispozițiile Convenției de la Istanbul.

13. **Avocatul Poporului** consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece aspectele sesizate de instanța de judecată nu vizează, în realitate, neconstituționalitatea textului de lege criticat, ci modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003, ceea ce este de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse de partea Teodora Chiriță în Dosarul nr. 925D/2017, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „În sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege: [...] c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc;”. Din analiza motivării excepției de neconstituționalitate rezultă că autorii acesteia critică doar sintagma „în cazul în care conviețuiesc”, astfel încât Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie această sintagmă din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și art. 26 privind viața intimă, familială și privată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 264 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 22 iunie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*în cazul în care conviețuiesc*” din cuprinsul art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie este neconstituțională. În esență, Curtea a reținut, la paragraful 21 al deciziei sus-menționate, că cerința conviețuirii impusă de prevederile art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 persoanelor care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, pentru a se putea emite un ordin de protecție, este nerezonabilă, întrucât poate determina inadmisibilitatea cererii de emitere a ordinului de protecție, chiar dacă s-ar constata exercitarea unui act de violență, de natură să pună în pericol viața, integritatea fizică sau psihică sau libertatea victimei și chiar dacă aceasta ar demonstra în fața instanței că între părți s-au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii. Astfel, această condiționare impusă de textul de lege criticat contravine însuși scopului pentru care a fost adoptată Legea nr. 25/2012 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, și anume crearea unui instrument juridic civil eficient pentru prevenirea și combaterea violenței în familie — ordinul de protecție, prin care instanța poate să dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre măsurile — obligații sau interdicții prevăzute la art. 23 din lege, în scopul protejării vieții, integrității fizice sau psihice ori libertății victimei. Curtea a constatat că sintagma „*în cazul în care conviețuiesc*” din cuprinsul prevederilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 contravine dispozițiilor art. 22 din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al persoanei. Totodată, la paragraful 24 al Deciziei nr. 264 din 27 aprilie 2017, Curtea a constatat că, în cazul persoanelor care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, impunerea conviețuirii victimei violenței cu agresorul, ca una din cerințele necesare pentru emiterea ordinului de protecție, contravine și dispozițiilor constituționale ale art. 26, în componentele referitoare la viața intimă și viața privată. Condiționarea, prin dispozițiile de lege criticate, a emiterii

ordinului de protecție de conviețuirea victimei cu agresorul echivalează cu încălcarea obligației autorităților publice de a ocroti viața intimă și privată a cetățenilor. În concluzie, Curtea a constatat că sintagma „*în cazul în care conviețuiesc*” din cuprinsul prevederilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și ale art. 26 referitoare la viața intimă și privată. Curtea a mai constatat, la paragraful 27 al deciziei menționate, că cerința conviețuirii — impusă de prevederile art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 persoanelor care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, pentru a se putea emite un ordin de protecție —, constituie o neconcordanță, în accepțiunea art. 20 alin. (2) din Constituție, între legea internă și un tratat privitor la drepturile fundamentale ale omului. Întrucât legea internă nu conține dispoziții mai favorabile, dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție consacră prioritatea reglementării internaționale, în speță, a Convenției din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, ratificată de România prin Legea nr. 30/2016.

19. Prin urmare, ținând cont de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate din prezenta cauză, prin Încheierea din 18 iulie 2016 și prin Sentința civilă din 9 martie 2017, pronunțate anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 264 din 27 aprilie 2017, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*în cazul în care conviețuiesc*” din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 a devenit inadmisibilă.

20. Prin urmare, chiar dacă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în temeiul deciziei anterior menționate prin care s-a admis excepția, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor ultime articole în speță.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*în cazul în care conviețuiesc*” din cuprinsul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 18.627/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 5.420/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 587

din 21 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Legea nr. 71/2011
pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Simion Prunean și Stela Mariana Prunean în Dosarul nr. 7.402/211/2016 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.787D/2017.

2. La apelul nominal răspund autorii excepției, prin avocat Lucian Daniel Godorogea din Baroul Cluj, cu delegație depusă la dosar, precum și părțile Adrian Crivii, Lucia-Cornelia Gârboan și Vasile Pop, prin avocat Ovidiu Podaru din Baroul Cluj, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că prevederile art. 204 din Legea nr. 71/2011 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că dispozițiile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil privind întreruperea prescripției extinctive se aplică și prescripțiilor extinctive începute sub imperiul legii vechi — Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, urmate de introducerea unei prime cereri de chemare în judecată înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil. Se arată că modul de redactare a prevederilor art. 204 din Legea nr. 71/2011 ridică probleme de interpretare și aplicare, întrucât nu se indică în cuprinsul acestui text de lege despre care cerere de chemare în judecată este vorba, respectiv fie de prima cerere introdusă (cea respinsă), fie cea de-a doua cerere, introdusă în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de respingere a primei cereri. Din acest motiv, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, pot exista trei posibile interpretări ale textului de lege criticat, și anume: fie prima cerere de chemare în judecată a fost introdusă înainte de intrarea în vigoare a Codului civil și respinsă înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, iar cea de-a doua cerere a fost introdusă după intrarea în vigoare a Codului civil, în termen de 6 luni de la respingerea primei cereri; a doua interpretare posibilă se referă la o situație identică cu prima, cu deosebirea că prima cerere a fost respinsă după intrarea în vigoare a Codului civil; a treia interpretare se referă la situația în care atât prima cerere de chemare în judecată, respinsă, cât și a doua cerere, introdusă în termen de 6 luni de la respingerea primei cereri, au fost introduse după intrarea în vigoare a Codului civil. În opinia autorilor excepției, doar această din urmă ipoteză este conformă cu principiul neretroactivității legii civile.

4. Se mai arată că orice altă interpretare ar însemna aplicarea retroactivă a textului de lege criticat, dat fiind faptul că, în acest mod, noul Cod civil ar prevedea un nou efect juridic pentru un fapt juridic început sub imperiul Decretului nr. 167/1958, efect care constă în posibilitatea promovării unei cereri de chemare în judecată, de natură a întrerupe cursul prescripției, dacă cererea este admisă. Or, nu se poate considera că efectul introducerii cererii de chemare în judecată, respectiv declanșarea procesului judiciar, poate intra sub incidența a două legi succesive. Faptul că doar la finalizarea procesului judiciar, în funcție de admiterea sau respingerea cererii, prescripția este întreruptă, nu înseamnă că efectele introducerii cererii de chemare în judecată se produc într-un timp mai îndelungat decât momentul efectiv al sesizării instanței.

5. Se mai arată că, totuși, o prescripție extinctivă care a început sub imperiul vechiului Cod civil și nu s-a împlinit după intrarea în vigoare a noului Cod civil este o situație juridică în curs de derulare, o *facta pendentia*, însă trebuie verificat, din perspectiva elementelor constitutive, dacă aceste elemente au individualitate proprie și dacă aceste elemente pot face obiectul a două legi. Ca atare, în opinia autorilor excepției, dacă prima cerere de chemare în judecată a fost introdusă sub imperiul vechiului Cod civil, aceasta nu poate constitui situația-premisă pentru introducerea celei de-a doua cereri, al cărei efect de întrerupere a prescripției, în caz de admitere a cererii, nu era prevăzut de Decretul nr. 167/1958.

6. Reprezentantul părților Adrian Crivii, Lucia-Cornelia Gârboan și Vasile Pop solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, în speță, ne aflăm în situația unei *facta pendentia*, respectiv o prescripție începută și neîmplinită la data intrării în vigoare a legii noi, în legătură cu care legiuitorul a decis să modifice regimul juridic al prescripției, respectiv modificarea condițiilor de întrerupere a prescripției. În acest caz arată că nu putem vorbi despre o aplicare retroactivă a textului de lege criticat, ci de o aplicare imediată a legii noi, în privința unui termen în curs, cu condiția ca noua cauză de întrerupere să survină după intrarea în vigoare a legii noi. De asemenea mai arată că instituția prescripției dreptului la acțiune nu reglementează un raport juridic între debitor și creditor, ci între creditor și stat, în sensul în care, prin reglementarea unui termen de prescripție, statul stabilește cât timp este dispus să pună la dispoziția creditorului forța sa de constrângere, în vederea realizării creanței. Or, în această situație, statul trebuie să aibă o largă marjă de apreciere. Pe de altă parte, privit din perspectiva principiului securității raporturilor juridice, textul de lege criticat nu poate fi considerat neconstituțional, dat fiind faptul că nu putem vorbi de încălcarea principiului securității raporturilor juridice decât în cazul unor termene împlinite, iar nu în interiorul unui termen în curs. Și, în fine, mai arată că speranța debitorului de a fi exonerat de obligația sa, prin împlinirea termenului de prescripție a dreptului material la acțiune, nu poate fi considerată o speranță legitimă, întemeiată pe bună-credință.

7. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că prevederile legale criticate sunt norme tranzitorii, care dau eficacitate principiului aplicării imediate a legii noi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 10 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.402/211/2016, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 204 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil**. Excepția a fost ridicată de Simion Prunean și Stela Mariana Prunean într-o cauză având ca obiect obligarea la demolarea unor construcții edificate în baza unor autorizații de construire anulate, acțiune întemeiată pe dispozițiile Codului civil referitoare la răspunderea civilă delictuală.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate contravin principiului neretroactivității legii civile, în măsura în care se interpretează că prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil referitoare la întreruperea cursului prescripției extinctive se aplică și prescripțiilor începute sub imperiul legii vechi, respectiv Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.

10. În acest sens se mai arată că, în speța dedusă soluționării instanței de judecată, reclamantii invocă incidența prevederilor art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil, cu consecința întreruperii termenului de prescripție a dreptului material la acțiune în răspundere civilă delictuală, ca efect al promovării unei noi acțiuni în termenul de 6 luni de la data când prima acțiune a fost respinsă sau anulată în mod definitiv. Or, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil, întrucât prescripția dreptului material la acțiune a început să curgă, în ceea ce îi privește pe reclamantii, înainte de intrarea în vigoare a Codului civil din 2009. Pe de altă parte, în opinia acestora, în temeiul art. 3, art. 201 și art. 204 din Legea nr. 71/2011, coroborate cu art. 6 alin. (4) din Codul civil, pentru întreruperea cursului prescripției extinctive este necesar ca și prima acțiune respinsă să fie introdusă tot după intrarea în vigoare a Codului civil.

11. De asemenea se mai susține că, apelând la metoda de interpretare gramaticală a prevederilor legale criticate, și în acord cu dispozițiile art. 36 și art. 63 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, rezultă că, dacă legiuitorul ar fi dorit să instituie o excepție de la regula că prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit, ar fi prevăzut acest lucru în mod expres, prin precizarea faptului că prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil se aplică și în cazul cererii de chemare în judecată sau de arbitraj introduse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil. Or, în lipsa acestei dispoziții exprese rezultă că prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil se aplică prescripțiilor începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a Codului civil doar dacă prima acțiune de chemare în judecată a fost și ea introdusă după intrarea în vigoare a Codului civil. Invocă în acest sens Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 17 februarie 2014, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, prin care s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5, art. 201 și art. 223 din Legea nr. 71/2011 și ale art. 6 alin. (4), art. 2.512 și art. 2.513 din Codul civil, prescripțiile extinctive începute anterior datei de 1 octombrie 2011, împlinite ori neîmplinite la aceeași dată, rămân supuse dispozițiilor art. 18 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, astfel încât atât instanțele de judecată, din oficiu, cât și părțile interesate pot invoca excepția prescripției extinctive, indiferent de stadiul procesual, chiar în litigii începute după 1 octombrie 2011. Or, având în vedere cele statuate în decizia în interesul legii anterior menționată, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, instituția prescripției extinctive rămâne supusă legii vechi în întregime, astfel încât nu se poate aplica legea nouă în ceea ce privește condițiile și cazurile de întrerupere a cursului prescripției.

12. Se mai arată că, doar în temeiul unei prevederi legale retroactive, normele imperative care guvernează instituția prescripției extinctive ar putea fi modificate de noul Cod civil, prin instituirea unei noi cauze de întrerupere a cursului prescripției extinctive, care nu exista în vechea reglementare.

13. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate sunt norme tranzitorii, care dau eficacitate principiului aplicării imediate a legii noi. Se arată că prevederile legale criticate reglementează un caz de întrerupere a cursului prescripției extinctive care se aplică și prescripțiilor începute sub imperiul Decretului nr. 167/1958, prin excepție de la prevederile art. 6 alin. (4) din Codul civil și de la art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă nr. 2.288 din 6 iunie 2013, noul Cod civil propune o abordare diferită a modului de examinare a excepției prescripției dreptului la acțiune care, în concepția anterioară intrării în vigoare a acestui act normativ, împiedica examinarea fondului pricinii. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

16. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile legale criticate sunt norme tranzitorii, a căror menire este tocmai aceea de a cuprinde măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări, care urmează să fie înlocuită de noul act normativ, realizând o conciliere între principiul activității legii, pe de o parte, și ocrotirea drepturilor și intereselor legitime ale părților, pe de altă parte. Invocă cele statuate în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, potrivit căreia o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 204 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011,

potrivit cărora: „Dispozițiile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil se aplică și în cazul cererii de chemare în judecată sau de arbitraj introduse după intrarea în vigoare a Codului civil.” Textul de lege criticat face referire la prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil, potrivit cărora: „(...) Cu toate acestea, dacă reclamantul, în termen de 6 luni de la data când hotărârea de respingere sau de anulare a rămas definitivă, introduce o nouă cerere, prescripția este considerată întreruptă prin cererea de chemare în judecată sau de arbitraj precedentă, cu condiția însă ca noua cerere să fie admisă.”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că motivarea acesteia se referă la un conflict de drept intertemporal în materia regimului juridic al prescripției, sub aspectul cauzelor de întrerupere, între noul Cod civil și prevederile Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în Monitorul Oficial nr. 11 din 15 iulie 1960, abrogat în mod expres la data intrării în vigoare a noului Cod civil. În opinia autorilor excepției, în temeiul art. 6 alin. (4) din Codul civil, coroborat cu art. 3 și art. 201 din Legea nr. 71/2011, instituția prescripției extinctive rămâne în întregime supusă legii vechi, astfel încât nu se poate aplica legea nouă în ceea ce privește condițiile și cazurile de întrerupere a cursului prescripției, respectiv în situația reglementată prin art. 204 din Legea nr. 71/2011, coroborat cu art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil, în situația în care cursul prescripției era neîmplinit la data intrării în vigoare a Codului civil.

22. Cu titlu preliminar, Curtea reține că, în materia conflictului de drept intertemporal între Codul civil și dispoziții legale anterioare (Codul civil din 1864 sau alte dispoziții speciale), normele tranzitorii incidente sunt cele cuprinse în art. 3—5 din Legea nr. 71/2011. Prin urmare, pentru determinarea legii aplicabile prescripțiilor începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a Codului civil sunt incidente prevederile art. 3 și art. 201 din Legea nr. 71/2011, iar nu cele cuprinse în art. 6 alin. (4) din Codul civil, dispoziții ce constituie sediul materiei pentru rezolvarea conflictelor de drept intertemporal între actualul Cod civil și legi civile viitoare ori între acesta și legislația civilă specială, în privința domeniului prescripției extinctive.

23. În continuare, în ceea ce privește regimul juridic aplicabil prescripțiilor începute și neîmplinite la intrarea în vigoare a noului Cod civil, Curtea reține că legiuitorul a optat pentru regula ultraactivității legii vechi, astfel încât prescripțiile în curs sunt și rămân supuse dispozițiilor legale sub imperiul cărora au început să curgă. În acest sens, potrivit art. 201 din Legea nr. 71/2011, „Prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a Codului civil sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.” În mod excepțional, de la regula cuprinsă în art. 201 din Legea nr. 71/2011, legiuitorul a instituit două excepții, respectiv două situații în care prescripțiilor începute și neîmplinite la intrarea în vigoare a legii noi li se aplică legea nouă, respectiv Codul civil. În acest sens sunt dispozițiile art. 203 și art. 204 din Legea nr. 71/2011, cel din urmă fiind textul de lege criticat în prezenta cauză.

24. Curtea reține că prevederile art. 201 din Legea nr. 71/2011 constituie, atât prin amplasarea în cuprinsul legii, cât și prin domeniul de reglementare, destinat regulilor aplicabile prescripțiilor în curs la data intrării în vigoare a legii — dispoziții tranzitorii speciale, fiind cuprinse în Capitolul VIII, Secțiunea 1, intitulată „Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a VI-a «Despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor» a Codului civil”. Așadar, prin derogare de la prevederile art. 5 din același act normativ, care au caracterul unor dispoziții generale, aplicabile doar în măsura în care în cuprinsul aceluiași act normativ nu se prevede altfel, prevederile art. 201 din Legea nr. 71/2011, instituie regula ultraactivității legii vechi, respectiv Decretul nr. 167/1958, în privința prescripțiilor începute și neîmplinite la intrarea în vigoare a legii noi, în

condițiile în care este unanim admis că, din punctul de vedere al aplicării legii civile în timp, prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi reprezintă *facta pendentia*, ca situații juridice în curs de formare, modificare sau stingere la data apariției acesteia, susceptibile de o aplicare imediată a legii noi, conform principiilor generale de drept intertemporal.

25. Legiuitorul a prevăzut, în mod expres și limitativ, și excepții de la regula ultraactivității legii vechi cuprinsă în art. 201 din Legea nr. 71/2011, aceste excepții fiind cuprinse în art. 203 (cu referire la art. 2.532 pct. 6 și 7 din Codul civil, ce privesc alte două cauze referitoare la suspendarea cursului prescripției) și art. 204 din Legea nr. 71/2011, conform căruia dispozițiile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil se aplică și în cazul cererii de chemare în judecată sau de arbitraj introduse după intrarea în vigoare a Codului civil.

26. În continuare, analizând cuprinsul textului de lege criticat în prezenta cauză, prin raportare la dispozițiile art. 2.539 din Codul civil, Curtea reține că acestea se referă la un caz de întrerupere a cursului prescripției extinctive, prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj, chiar dacă cererea a fost făcută la un organ de jurisdicție ori de urmărire penală necompetent sau chiar dacă este nulă pentru lipsă de formă. Potrivit art. 2.537 pct. 2, coroborat cu art. 2.539 din Codul civil, prescripția este întreruptă prin orice cerere de chemare în judecată sau arbitrală, prin care titularul dreptului la acțiune solicită condamnarea pârâtului, cu condiția, între altele, ca aceasta să fie admisă. Respingerea sau anularea cererii nu întrerupe cursul prescripției extinctive, cu excepția situației speciale reglementate de art. 2.539 alin. (2) teza a II-a, când o nouă cerere, formulată în termen de 6 luni de la data respingerii, anulării sau perimării primei cereri, este admisă, prin analizarea fondului dreptului subiectiv dedus judecării. Potrivit acestor din urmă dispoziții legale, dacă reclamantul, în termen de 6 luni de la data când hotărârea de respingere sau de anulare a rămas definitivă, introduce o nouă cerere, prescripția este considerată întreruptă prin cererea de chemare în judecată sau arbitrală precedentă, cu condiția ca noua cerere să fie admisă. Prin urmare, formularea unei cereri premature, nule sau anulabile, insuficient timbrată, introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală etc. are efect întreruptiv de prescripție, cu condiția ca o nouă cerere să fie introdusă în termen de 6 luni și să fie admisă. În acest mod, legiuitorul a preferat să acorde protecție titularului dreptului la acțiune, în condițiile în care cererea acestuia a fost respinsă pentru motive formale, iar nu pentru motive ce țin de temeinicia pretențiilor deduse judecării.

27. În acest context, Curtea reține că prevederile textului de lege criticat, raportate la art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil, reprezintă o normă tranzitorie specială, derogatorie de la regula instituită prin art. 201 din Legea nr. 71/2011, care reglementează o veritabilă aplicație a principiului aplicării imediate a legii noi, potrivit căruia legea nouă se aplică și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*).

28. În speță, prin aplicarea efectului întreruptiv de prescripție, al noii cereri de chemare în judecată, introduse după intrarea în vigoare a legii noi, și în privința prescripțiilor începute și neîmplinite la această dată, legiuitorul nu a făcut altceva decât să reglementeze un efect viitor al unei situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi, (*facta pendentia*) în acord cu principiul aplicării imediate a legii noi. În același sens, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit factum*) și nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii, potrivit căruia orice act normativ acționează cât timp este în vigoare, fiind aplicabil tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice născute după acest moment (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragrafele 19 și 21). De asemenea, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 287 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2004).

29. Mai mult, potrivit art. 26 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, orice normă tranzitorie trebuie să prevadă soluții pentru cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări. Astfel, prevederile legale criticate sunt norme tranzitorii și sunt cuprinse în legea de punere în aplicare a Codului civil, care, potrivit art. 1 din acest act normativ, are drept scop tocmai soluționarea conflictelor de legi rezultând din intrarea în vigoare a Codului civil.

30. Pe de altă parte, dacă s-ar da curs susținerilor autorilor excepției, potrivit căroră, în temeiul art. 3 și art. 201 din Legea nr. 71/2011, prevederile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil se aplică doar prescripțiilor începute și împlinite după intrarea în vigoare a Codului civil, și doar dacă prima cerere de chemare în judecată a fost introdusă tot după acest moment, ar însemna că prevederile normei tranzitorii cuprinse în art. 204 din Legea nr. 71/2011 nu și-ar mai găsi aplicabilitatea în nicio situație practică, având în vedere că, prin ipoteză, unei cereri de chemare în judecată introduse după intrarea în vigoare a Codului civil, și în care se pune problema intervenirii prescripției al cărei început se situează tot după acest moment, îi sunt pe deplin aplicabile noile reglementări legale, fără a mai fi necesară o dispoziție tranzitorie în acest sens. Or, contrar susținerilor autorilor excepției, tocmai aceasta este motivul pentru care legiuitorul nu a prevăzut în cuprinsul textului de lege criticat nicio referire expresă la data începerii cursului prescripției, respectiv înainte sau după intrarea în vigoare a Codului civil, aceasta nefiind necesară, având în vedere că, prin ipoteză, prescripțiilor începute și împlinite sub imperiul legii noi le este pe deplin aplicabilă legea nouă.

31. De asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate se mai susține că prevederea legală criticată este retroactivă, prin instituirea unei noi cauze de întrerupere a cursului prescripției extinctive, care nu exista în vechea reglementare.

32. Analizând vechea reglementare în materie, în ceea ce privește cauzele de întrerupere a cursului prescripției extinctive,

Curtea reține că, potrivit art. 16 lit. b) teza a II-a din Decretul nr. 167/1958, prescripția se întrerupe „b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent; (...) (2) Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.” De asemenea, potrivit art. 17 din Decretul nr. 167/1958, „(...) În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitrare (...), noua prescripție nu începe să curgă cât timp hotărârea de admitere a cererii nu a rămas definitivă (...)”

33. Așadar, atât în temeiul Decretului nr. 167/1958, cât și al Codul civil, cererea de chemare în judecată sau arbitrală întrerupe cursul prescripției extinctive, în aceleași condiții, respectiv să fie introdusă la un organ cu atribuții jurisdicționale, chiar dacă acesta nu este competent sau cererea este nulă pentru lipsă de formă [art. 2.539 alin. (1) din noul Cod civil], să privească fondul dreptului, să fie serioasă, renunțarea sau perimarea neîndeplinind această condiție [art. 2.539 alin. (2) și (3) din același cod] și să fie admisă printr-o hotărâre definitivă. Prin urmare, Curtea nu poate reține, în acest caz, că există o modificare a regimului prescripției extinctive, sub aspectul cauzelor de întrerupere a cursului acesteia, având în vedere că legea nouă menține aceeași cauză de întrerupere a cursului prescripției, existentă și în vechea reglementare.

34. Elementul de noutate pe care art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil îl aduce vechii cauze de întrerupere a cursului prescripției extinctive, constă în ipoteza în care, în termen de 6 luni de la data la care hotărârea de respingere sau anulare a primei cereri a rămas definitivă, este introdusă o nouă cerere. În cazul în care această nouă cerere este admisă, pe fond, cursul prescripției va fi întrerupt prin efectul cererii anterioare, chiar dacă aceasta din urmă a fost respinsă, însă respingerea a privit doar motive formale, fără analiza fondului dreptului dedus judecătii. Legiuitorul a optat, în acest caz, să valorizeze efectul întreruptiv al primei cereri în justiție sau arbitrală, chiar dacă aceasta a fost respinsă, însă pentru motive formale, în cazul în care în termen de 6 luni este introdusă o altă cerere, vizând fondul aceluiași drept subiectiv, iar această a doua cerere este admisă.

35. În concluzie, Curtea reține că opțiunea legiuitorului de a valoriza efectul întreruptiv de prescripție al primei cereri de chemare în judecată, care nu a fost analizată pe fond, dacă o nouă cerere vizând același drept substanțial este introdusă în termen de 6 luni și este admisă, nu reprezintă decât o aplicare imediată a legii noi, în aceste condiții legea nouă nefăcând altceva decât să atribuie efect întreruptiv unui fapt produs ulterior intrării sale în vigoare, respectiv în domeniul ei propriu de aplicare.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Simion Prunean și Stela Mariana Prunean în Dosarul nr. 7.402/211/2016 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 204 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Izvoru din județul Argeș și în unitatea administrativ-teritorială Băleni din județul Dâmbovița

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Izvoru din județul Argeș și în unitatea administrativ-teritorială Băleni din județul Dâmbovița, lucrări ce se desfășoară în cadrul Programului național de cadastru și carte funciară — etapa I.

(2) Lucrările de înregistrare sistematică cuprind întreg teritoriul unității administrativ-teritoriale Izvoru din județul Argeș și al unității administrativ-teritoriale Băleni din județul Dâmbovița.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 1.469.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Berzovia din județul Caraș-Severin

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Berzovia din județul Caraș-Severin, lucrări ce se desfășoară în cadrul Programului național de cadastru și carte funciară — etapa I.

(2) Lucrările de înregistrare sistematică cuprind întreg teritoriul unității administrativ-teritoriale Berzovia din județul Caraș-Severin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 1.470.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

pentru modificarea și completarea Normei nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009

Având în vedere prevederile art. 41 lit. f), art. 46 alin. (1) lit. a) și ale art. 88 lit. a) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 23 lit. f) și ale art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 22.11.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma nr. 15/2009 privind operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile fondului de pensii administrat privat, aprobată prin Hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 23/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 3 octombrie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *contul DIP pentru plata unică* — contul bancar al fondului de pensii deschis la banca depozitar pentru plata unică a contravalorii activului personal net al participantului la fond în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie;”

2. La articolul 3 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) *contul DIP pentru plata eșalonată* — contul bancar al fondului de pensii deschis la banca depozitar pentru plata eșalonată a contravalorii activului personal net al participantului la fond în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie.”

3. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile în care depozitarul constată că sunt încălcate prevederile referitoare la operațiunile de încasări și plăți efectuate prin contul colector al fondului de pensii, acesta are obligația de a notifica Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *Autoritatea*, și administratorul până la finalul următoarei zile lucrătoare ulterioare datei constatării.”

4. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Calculul comisionului de administrare din contribuții brute cuprinde următoarele etape:

a) determinarea valorii contribuției brute lunare, ca rezultat al totalizării viramentelor pentru fiecare participant;

b) calcularea comisionului de administrare din contribuția brută lunară, pentru fiecare participant, prin aplicarea procentului prevăzut în prospectul schemei de pensii la valoarea contribuției brute lunare, determinată conform lit. a), cu două zecimale, prin trunchiere;

c) verificarea comisionului de administrare din contribuția brută lunară, determinată conform lit. b) pentru fiecare participant și la nivelul fondului de pensii, astfel încât aceasta să nu depășească procentul maxim prevăzut de prospectul schemei de pensii.”

5. La articolul 10 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) operațiuni privind plata contravalorii activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie, în contul DIP pentru plată unică și contul DIP pentru plata eșalonată ale fondului de pensii, conform ordinului de plată;”

6. La articolul 10 alineatul (1), după litera j) se introduc două noi litere, literele k) și l), cu următorul cuprins:

„k) operațiuni privind încasarea cupoanelor, dividendelor și altor sume aferente plasamentelor efectuate;

l) operațiuni privind transferul disponibilităților din/către alte conturi operaționale ale aceluiași fond, conform ordinului de plată.”

7. La articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile în care depozitarul constată că sunt încălcate prevederile referitoare la operațiunile de încasări și plăți efectuate prin contul operațional al fondului de pensii, acesta are obligația de a notifica Autoritatea și administratorul până la finalul următoarei zile lucrătoare ulterioare datei constatării.”

8. La articolul 13 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) operațiuni privind încasarea provizionului tehnic din contul de provizion al administratorului, în aceeași zi în care se efectuează transferul activului personal al participantului transferat din contul operațional în contul de transfer al fondului de pensii administrat privat;”

9. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situațiile în care depozitarul constată că sunt încălcate prevederile referitoare la operațiunile de încasări și plăți efectuate prin contul de transfer al fondului de pensii, acesta are obligația de a notifica Autoritatea și administratorul până la finalul următoarei zile lucrătoare ulterioare datei constatării.”

10. Titlul capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Metodologia operațiunilor de încasări și plăți efectuate prin conturile DIP ale fondului de pensii”

11. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Prin contul DIP pentru plată unică al fondului deschis la banca depozitar se desfășoară următoarele categorii de operațiuni:

a) operațiuni privind viramentul contravalorii activului personal net al participantului la un fond de pensii în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie din contul de operațiuni în contul DIP pentru plată unică al fondului de pensii, conform ordinului de plată;

b) operațiuni privind plata unică a activului personal net al participantului la un fond de pensii în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie, conform ordinului de plată;

c) operațiuni privind plata impozitelor, taxelor și comisioanelor aferente operațiunilor prevăzute la lit. b), conform ordinului de plată;

d) bonificarea dobânzilor aferente disponibilităților existente în contul DIP pentru plată unică la un moment dat, conform extrasului de cont;

e) transferul dobânzilor bonificate din contul DIP pentru plată unică în contul operațional, conform ordinului de plată;

f) operațiuni privind încasarea provizionului tehnic din contul de provizion al administratorului în contul DIP pentru plata unică al fondului, în aceeași zi în care se efectuează anularea unităților de fond ale participantului și virarea drepturilor cuvenite;

g) operațiuni privind încasarea sumelor din contul DIP pentru plăți eșalonate.

(2) Prin contul DIP pentru plăți eșalonate al fondului deschis la banca depozitar se desfășoară următoarele categorii de operațiuni:

a) operațiuni privind viramentul contravalorii activului personal net al participantului la un fond de pensii în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie din contul de operațiuni în contul DIP pentru plăți eșalonate al fondului de pensii, conform ordinului de plată;

b) operațiuni privind plata eșalonată a activului personal net al participantului la un fond de pensii în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie, conform ordinelor de plată;

c) operațiuni privind plata impozitelor, taxelor și comisioanelor aferente operațiunilor prevăzute la lit. b), conform ordinului de plată;

d) bonificarea dobânzilor aferente disponibilităților existente în contul DIP pentru plăți eșalonate la un moment dat, conform extrasului de cont;

e) operațiuni privind încasarea provizionului tehnic din contul de provizion al administratorului în contul DIP pentru plata eșalonată al fondului, în aceeași zi în care se efectuează anularea unităților de fond ale participantului și virarea drepturilor cuvenite;

f) operațiuni privind viramentul sumelor cuvenite participanților și beneficiarilor către contul DIP pentru plată unică.

(3) Evidențierea contului prin care se efectuează operațiunile privind plata unică a contravalorii activului personal net al participantului la fond în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie în contabilitatea fondului de pensii se realizează prin intermediul contului analitic 512141 «Contul DIP pentru plată unică», iar evidențierea contului prin care se efectuează operațiunile privind plata eșalonată a contravalorii activului personal al participantului se realizează prin intermediul contului analitic 512142 «Contul DIP pentru plată eșalonată».

(4) În situațiile în care depozitarul constată că sunt încălcate prevederile referitoare la operațiunile de încasări și plăți efectuate prin conturile DIP ale fondului de pensii, acesta are obligația de a notifica Autoritatea și administratorul până la finalul următoarei zile lucrătoare ulterioare datei constatării.

(5) Sumele din conturile DIP nu sunt supuse procesului de investire și nu constituie element de calcul al valorii unitare a activului net al fondului.”

12. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Comisioanele bancare de administrare aferente conturilor DIP pentru plată unică și DIP pentru plată eșalonată sunt cheltuieli suportate de administrator.

(2) Comisioanele bancare aferente viramentului contravalorii activului net în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie din conturile DIP pentru plată unică și DIP pentru plăți eșalonate ale fondului de pensii în contul bancar al participantului/beneficiarului, precum și comisioanele asimilate acestuia, respectiv taxele datorate bugetului de stat, sunt suportate de către participant.

(3) Comisionul de retragere a numerarului din conturile DIP ale fondului de pensii, în cazul în care plata se face prin mandat poștal, este suportat de către participant.

(4) Veniturile din dobânzi aferente contului DIP pentru plată unică sunt venituri ale fondului de pensii.

(5) Veniturile din dobânzi aferente contului DIP pentru plată eșalonată sunt venituri ale participanților.

(6) Repartizarea dobânzilor bonificate conform art. 16 alin. (2) lit. d) către fiecare participant la un fond de pensii în caz de invaliditate, în caz de deces și în caz de deschidere a dreptului acestuia la pensie, se realizează în funcție de suma existentă în plată și de perioada de timp pentru care optează participantul.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Leonardo Badea

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat**

Având în vedere prevederile art. 36, 37, 38 și 136 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) și ale art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 22.11.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta normă reglementează modul în care activul personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat, denumit în continuare *participant*, este utilizat în cazul în care acesta:

a) beneficiază de pensie pentru limită de vârstă în condițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea pensiilor publice*, respectiv de o categorie similară de pensie stabilită în baza legilor care reglementează acordarea pensiei în cazul unor categorii profesionale, după caz;

b) beneficiază de pensie de invaliditate în condițiile Legii pensiilor publice, respectiv de o categorie similară de pensie stabilită în baza legilor care reglementează acordarea pensiei în cazul unor categorii profesionale, după caz;

c) decedează înainte de depunerea cererii pentru obținerea unei pensii private conform art. 38 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*.

Art. 2. — Până la intrarea în vigoare a legii privind organizarea și funcționarea sistemului de plată a pensiilor private, în situațiile prevăzute la art. 36, art. 37 lit. a), la art. 38 alin. (3) lit. b) și la art. 136 alin. (2) lit. c) din Lege, participantul, respectiv beneficiarul primește suma convenită ca plată unică sau plăți eșalonate, la cerere.

Art. 3. — (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Lege.

(2) De asemenea, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ocrotitorul legal* — persoana care exercită drepturile și obligațiile părintești față de minor, respectiv părinții, părintele supraviețuitor, tutorele sau altă persoană care exercită aceste drepturi și obligații potrivit legii;

b) *plată eșalonată* — suma plătită de către administrator participantului/beneficiarului, reprezentând rate lunare egale cu o valoare de minimum 500 lei, cu excepția ultimei rate care va fi o rată reziduală, din care se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxelor poștale, după caz, pe o perioadă de maximum 5 ani;

c) *rată reziduală* — ultima rată, respectiv suma plătită de către administrator participantului/beneficiarului potrivit graficului de plată.

CAPITOLUL II**Utilizarea activului personal net al participantului****SECȚIUNEA 1****Utilizarea activului personal net al participantului în caz de pensionare pentru limită de vârstă**

Art. 4. — Participantul care beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, în condițiile Legii pensiilor publice, respectiv de

o categorie similară de pensie stabilită în baza legilor care reglementează acordarea pensiei în cazul unor categorii profesionale, după caz, are dreptul să primească contravaloarea activului personal net, ca plată unică sau plăți eșalonate, la cerere.

Art. 5. — (1) Pentru a primi contravaloarea activului personal net în condițiile art. 4, participantul, personal sau prin mandatar, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

a) cererea scrisă prin care solicită plata drepturilor cuvenite;

b) decizia administrativă privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă sau a unei categorii similare de pensie;

c) actul de identitate valabil la data depunerii cererii;

d) procură specială și autentică, în cazul mandatului.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă astfel:

a) în original pentru documentele prevăzute la alin. (1), administratorul păstrând pentru documentele prevăzute la lit. b), c) și d) copiile acestora, după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul;

b) în original pentru documentul prevăzut la alin. (1) lit. a), în copie legalizată pentru documentele prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) și în copie pentru documentul prevăzut la alin. (1) lit. c), pentru documentele transmise prin intermediul serviciilor poștale sau similare.

(3) În cazul în care participantul este reprezentat prin mandatar, mandatarul prezintă actul său de identitate valabil la data depunerii cererii și depune copia acestuia, împreună cu documentele prevăzute la alin. (1) și în forma precizată la alin. (2), administratorul păstrând copia după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul.

(4) În cererea scrisă prin care solicită plata drepturilor cuvenite, participantul sau mandatarul indică varianta de plată a activului personal net conform art. 4, precum și modalitatea aleasă de efectuare a plății sumelor cuvenite, conform art. 6 alin. (1), cu specificarea tuturor informațiilor necesare efectuării plății.

(5) În cazul în care participantul solicită plata activului personal net prin virament în cont bancar, acesta are obligația completării documentației prevăzute la alin. (1) cu extrasul de cont care certifică codul IBAN și titularul sau cu orice fel de document emis de instituțiile de credit care să ateste titularul contului și IBAN-ul asociat acestuia.

Art. 6. — (1) Plata sumei reprezentând contravaloarea activului personal net al participantului se efectuează prin virament în cont bancar sau prin mandat poștal.

(2) Plata contravalorii activului personal net prevăzute la alin. (1) se face exclusiv către participantul fondului de pensii administrat privat, mandatarul acestuia fiind reprezentantul participantului numai pentru depunerea cererii și a documentelor însoțitoare.

(3) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se va face în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației

prevăzute la art. 5, pentru situația în care participantul optează pentru o plată unică sau conform unui grafic stabilit de către administrator, în cazul plăților eșalonate.

(4) În situația în care documentele depuse sunt incomplete, ilizibile sau se constată depunerea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se va solicita participantului sau mandatarului completarea ori înlocuirea acestora, după caz, solicitarea conducând la întreruperea termenului prevăzut la alin. (3), un nou termen începând să curgă de la data depunerii documentației complete.

(5) În cazul în care participantul optează pentru o plată unică, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plată unică se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din suma care urmează a fi plătită din contul DIP pentru plată unică se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxele poștale, după caz.

(6) Anularea unităților de fond aferente plății contravalorii activului personal net al participantului se efectuează în aceeași zi cu plata sumei prevăzute la alin. (5), din contul operațional în contul DIP pentru plată unică al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP către participant realizându-se cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare.

(7) Administratorul are obligația să plătească participantului valoarea cea mai mare dintre valoarea activului personal net calculat în conformitate cu prevederile alin. (5) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

(8) În cazul în care participantul optează pentru plăți eșalonate, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plăți eșalonate se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din sumele care urmează a fi plătite din contul DIP pentru plăți eșalonate se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxelor poștale, după caz.

(9) Anularea unităților de fond aferente transferului contravalorii activului personal net al participantului se efectuează în aceeași zi cu transferul sumei prevăzute la alin. (8), din contul operațional în contul DIP pentru plăți eșalonate al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP pentru plăți eșalonate către participant realizându-se conform graficului stabilit de către administratorul fondului.

(10) Administratorul are obligația să transfere suma convenită participantului aflat în plată eșalonată în contul DIP pentru plăți eșalonate la valoarea cea mai mare dintre valoarea activului personal net calculat în conformitate cu prevederile alin. (8) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

SECȚIUNEA a 2-a

Utilizarea activului personal net al participantului în caz de invaliditate

Art. 7. — Participantul care beneficiază de pensie de invaliditate de gradul I sau de gradul II pentru invaliditate care afectează ireversibil capacitatea de muncă, în condițiile Legii pensiilor publice, respectiv de o categorie similară de pensie stabilită în baza legilor care reglementează acordarea pensiei în cazul unor categorii profesionale, după caz, are dreptul să primească contravaloarea activului personal net, ca plată unică sau plăți eșalonate, la cerere.

Art. 8. — (1) Pentru a primi contravaloarea activului personal net în condițiile art. 7, participantul, personal sau prin mandatar, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

a) cererea scrisă prin care solicită plata drepturilor convenite;

b) decizia administrativă valabilă privind acordarea/recalcularea/revizuirea pensiei de invaliditate, după caz, respectiv a unei categorii similare de pensie;

c) decizia medicală privind capacitatea de muncă, decizie care conține referiri cu privire la caracterul nerevizuibil, conform Legii pensiilor publice, sau legilor care reglementează pensiile altor sisteme, după caz;

d) actul de identitate valabil la data depunerii cererii;

e) certificatul de încadrare în grad de handicap grav sau accentuat eliberat de comisiile teritoriale de evaluare a persoanelor adulte cu handicap sau o declarație pe propria răspundere privind faptul că nu deține acest certificat, după caz;

f) procură specială și autentică, în cazul mandatarului.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă astfel:

a) în original, pentru documentele prevăzute la alin. (1), administratorul păstrând pentru documentele prevăzute la alin. (1) lit. b)—f) copiile acestora, după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul;

b) în original, pentru documentul prevăzut la alin. (1) lit. a), în copie legalizată pentru documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c), e) și f) și în copie pentru documentul prevăzut la alin. (1) lit. d), pentru documentele transmise prin intermediul serviciilor poștale sau similare.

(3) În cazul în care participantul este reprezentat prin mandatar, mandatarul prezintă actul său de identitate valabil la data depunerii cererii și depune copia acestuia, împreună cu documentele prevăzute la alin. (1) și în forma precizată la alin. (2), administratorul păstrând copia după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul.

(4) În cererea scrisă prin care solicită plata drepturilor convenite, participantul sau mandatarul indică varianta de plată a activului personal net conform art. 7, precum și modalitatea aleasă de efectuare a plății sumelor convenite, conform art. 9 alin. (1), cu specificarea tuturor informațiilor necesare efectuării plății.

(5) În cazul în care participantul solicită plata activului personal net prin virament în cont bancar, acesta are obligația completării documentației prevăzute la alin. (1) cu extrasul de cont care certifică codul IBAN și titularul sau orice fel de document emis de instituțiile de credit care să ateste titularul contului și IBAN-ul asociat acestuia.

Art. 9. — (1) Plata sumei reprezentând contravaloarea activului personal net al participantului se efectuează prin virament în cont bancar sau prin mandat poștal.

(2) Plata contravalorii activului personal net prevăzute la alin. (1) se face exclusiv către participantul fondului de pensii administrat privat, mandatarul fiind reprezentant al participantului numai pentru depunerea cererii și a documentelor însoțitoare.

(3) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se va face în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației prevăzute la art. 8, pentru situația în care participantul optează pentru o plată unică sau conform unui grafic stabilit de către administrator, în cazul plăților eșalonate.

(4) În situația în care documentele depuse sunt incomplete, ilizibile sau se constată depunerea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se va solicita participantului sau mandatarului completarea ori înlocuirea acestora, după caz, solicitarea conducând la întreruperea termenului prevăzut la alin. (3), un nou termen începând să curgă de la data depunerii documentației complete.

(5) În cazul în care participantul optează pentru o plată unică, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plată unică se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din suma care urmează a fi plătită din contul DIP pentru plată unică se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxele poștale, după caz.

(6) Anularea unităților de fond aferente plății contravalorii activului personal net al participantului se efectuează în aceeași

zi cu plata sumei prevăzute la alin. (5), din contul operațional în contul DIP pentru plată unică al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP către participant realizându-se cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare.

(7) Administratorul are obligația să plătească participantului valoarea cea mai mare dintre valoarea activului personal net calculat în conformitate cu prevederile alin. (5) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

(8) În cazul în care participantul optează pentru plăți eşalonate, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plăți eşalonate se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din sumele care urmează a fi plătite din contul DIP pentru plăți eşalonate se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxelor poștale, după caz.

(9) Anularea unităților de fond aferente transferului contravalorii activului personal net al participantului se efectuează în aceeași zi cu transferul sumei prevăzute la alin. (8), din contul operațional în contul DIP pentru plăți eşalonate al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP pentru plăți eşalonate către participant realizându-se conform graficului stabilit de către administratorul fondului.

(10) Administratorul are obligația să transfere suma convenită participantului aflat în plată eşalonată în contul DIP pentru plăți eşalonate la valoarea cea mai mare dintre valoarea activului personal net calculat în conformitate cu prevederile alin. (8) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

SECȚIUNEA a 3-a

Utilizarea activului personal net al participantului în caz de deces

Art. 10. — (1) Pe numele fiecărui beneficiar al participantului decedat înainte de deschiderea dreptului la pensie se va deschide câte un cont la ultimul fond de pensii la care a contribuit participantul.

(2) Administratorul transferă unitățile de fond convenite în contul fiecărui beneficiar.

Art. 11. — (1) După primirea, din partea instituțiilor de evidență, a informațiilor referitoare la participanții decedați, cuprinse în listele de atenționare prevăzute la art. 33 alin. (2) lit. c) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare, administratorul are obligația informării tuturor beneficiarilor care nu au revendicat plata contravalorii activului personal net al participantului decedat, cu privire la drepturile care le revin acestora asupra activului participantului, precum și la condițiile de exercitare a acestor drepturi.

(2) În situația în care administratorii nu dețin date referitoare la beneficiari, informarea trebuie trimisă în cel mai scurt timp de la primirea listelor menționate la alin. (1) la ultima adresă de domiciliu sau corespondență a participantului decedat.

(3) În situația în care nu primește nicio solicitare de plată a activului de la niciun beneficiar, administratorul retransmite anual informarea prevăzută la alin. (1), până la împlinirea termenului general de prescripție de 3 ani a dreptului de a solicita plata activului.

(4) Documentul prevăzut la alin. (3) poate fi transmis de către administrator odată cu scrisoarea de informare anuală a participantului.

Art. 12. — (1) Beneficiarul are dreptul, după caz, la:

a) cumularea conturilor la un singur fond de pensii administrat privat, dacă are calitatea de participant la un fond de pensii administrat privat;

b) plata unică a contravalorii cotei-părți convenite din activul personal net al participantului decedat sau plăți eşalonate, la cerere, dacă nu are calitatea de participant.

(2) Pentru a primi contravaloarea activului personal net conform alin. (1) lit. b), fiecare beneficiar, personal, prin mandatar sau prin curator/tutore în baza documentului emis de instanța de tutelă în forma definitivă, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

a) cerere scrisă prin care solicită plata drepturilor convenite;

b) certificatul de deces;

c) certificatul de moștenitor/legatar, certificatul de moștenitor suplimentar, actul de partaj voluntar sau hotărârea judecătorească definitivă, după caz, din care să rezulte calitatea de moștenitor/legatar și cota-parte convenită din activul personal net al participantului decedat;

d) actul de identitate valabil la data depunerii cererii;

e) procură specială și autentică, în cazul mandatarului.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se prezintă astfel:

a) în original, pentru documentele prevăzute la alin. (2), administratorul păstrând pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. b)—e) copiile acestora, după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul;

b) în original, pentru documentul prevăzut la alin. (2) lit. a), în copie legalizată pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. c) și e) și în copie pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. b) și d), pentru documentele transmise prin intermediul serviciilor poștale sau similare.

(4) În situația în care beneficiarul este reprezentat de mandatar, de ocrotitorul legal sau de curatorul desemnat în acest sens, acesta depune actul său de identitate, valabil la data depunerii cererii, împreună cu documentele prevăzute la alin. (2) și în forma precizată la alin. (3), administratorul păstrând copia acestuia după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul.

(5) Beneficiarul care este participant la un fond de pensii administrat privat nu poate ceda prin actul de partaj menționat la alin. (2) lit. c) dreptul de proprietate asupra contravalorii activului net al participantului decedat.

(6) În cererea prevăzută la alin. (2) lit. a), beneficiarul specifică dacă are calitatea de participant la un fond de pensii administrat privat, iar în caz afirmativ menționează denumirea acestuia.

(7) Administratorul are obligația să se asigure dacă beneficiarul este participant la un fond de pensii administrat privat.

(8) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), transferul sumelor de bani reprezentând contravaloarea activelor convenite fiecărui beneficiar în contul personal deținut la alt fond de pensii administrat privat, unde are calitatea de participant, se va efectua în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării, iar anularea unităților de fond se realizează în aceeași zi cu ziua transferului, în baza documentației prevăzute la alin. (2)—(4).

(9) Administratorul transferă în contul fiecărui beneficiar participant la un alt fond de pensii administrat privat cota-parte convenită din activul personal net, iar pentru fiecare beneficiar participant la același fond cu participantul decedat transferă cota-parte convenită din activul personal direct în contul acestuia, sub formă de unități de fond.

(10) Odată cu virarea contravalorii unităților de fond aferente beneficiarilor, administratorul fondului de pensii administrat privat va transmite către noile fonduri, unde moștenitorii au calitatea de participant, și informațiile cu privire la cota-parte din valoarea garantată aferentă respectivului moștenitor.

(11) Pentru moștenitorii care au calitatea de participant la același fond de pensii cu participantul decedat, administratorul va păstra în evidențe informațiile cu privire la cota parte din valoarea garantată aferentă fiecărui moștenitor.

Art. 13. — (1) În cazul în care beneficiarul nu are calitatea de participant și optează pentru o plată unică, plata sumei reprezentând cota-parte convenită din activul personal net al participantului este efectuată prin virament bancar sau prin mandat poștal pentru fiecare beneficiar.

(2) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se efectuează exclusiv către beneficiarul participantului decedat, mandatarul fiind reprezentantul beneficiarului numai pentru depunerea cererii și a documentelor însoțitoare.

(3) În cererea prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. a), beneficiarul sau mandatarul indică varianta de plată a activului personal net, conform art. 12 alin. (1) lit. b), precum și modalitatea de efectuare a plății drepturilor beneficiarului, respectiv prin virament bancar sau prin mandat poștal, cu specificarea tuturor informațiilor necesare efectuării plății.

(4) În cazul în care beneficiarul solicită plata activului personal net prin virament în cont bancar, acesta are obligația completării documentației prevăzute la art. 12 alin. (2) cu extrasul de cont care certifică codul IBAN și titularul sau orice fel de document emis de instituțiile de credit care să ateste titularul contului și IBAN-ul asociat acestuia.

(5) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se face în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii însoțite de documentele prevăzute la art. 12.

(6) În situația în care documentele depuse sunt incomplete, ilizibile sau se constată depunerea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se va solicita beneficiarului/beneficiarilor completarea ori înlocuirea acestora, după caz, solicitarea conducând la întreruperea termenului prevăzut la alin. (5), un nou termen începând să curgă de la data depunerii documentației complete.

(7) În cazul în care beneficiarul optează pentru o plată unică, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plată unică se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din suma care urmează a fi plătită din contul DIP pentru plată unică se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxele poștale, după caz.

(8) Anularea unităților de fond aferente plății contravalorii activului personal net al participantului se efectuează în aceeași zi cu plata sumei prevăzute la alin. (7), din contul operațional în contul DIP pentru plată unică al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP către participant realizându-se cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare.

(9) În cazul în care beneficiarul optează pentru plăți eșalonate, suma convenită și care urmează a fi transferată din contul de operațiuni în contul DIP pentru plăți eșalonate se calculează având la bază ultima valoare unitară a activului net, calculată și raportată de administrator și depozitar pentru ziua lucrătoare precedentă celei în care se face transferul, iar din sumele care urmează a fi plătite din contul DIP pentru plăți eșalonate se scad deducerile legale și comisioanele bancare pentru efectuarea viramentelor sau taxelor poștale, după caz.

(10) Anularea unităților de fond aferente transferului contravalorii activului personal net al participantului decedat se efectuează în aceeași zi cu transferul sumei prevăzute la alin. (9), din contul operațional în contul DIP pentru plăți eșalonate al fondului de pensii administrat privat, plata din contul DIP pentru plăți eșalonate către beneficiar realizându-se conform graficului stabilit de către administratorul fondului.

(11) Administratorul are obligația să transfere suma convenită beneficiarului aflat în plată eșalonată, în contul DIP pentru plăți eșalonate, la valoarea cea mai mare dintre valoarea activului personal net calculat în conformitate cu prevederile alin. (8) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

Art. 14. — (1) În cazul beneficiarilor minori, cererea prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. a) este semnată, după caz, de către:

- a) ocrotitorul legal;
- b) curatorul desemnat special în acest sens.

(2) Beneficiarii minori cu capacitatea de exercițiu restrânsă semnează cererea împreună cu ocrotitorul legal prevăzut la alin. (1) lit. a) sau curatorul prevăzut la lit. b), după caz.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), plata activului personal net al participantului decedat se efectuează într-un cont bancar deschis pe numele minorului sau prin mandat poștal la adresa de domiciliu a minorului.

Art. 15. — Administratorul plătește fiecărui beneficiar cota-parte convenită din valoarea cea mai mare dintre activul personal net al participantului decedat calculat în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (7) și valoarea rezultată din aplicarea garanțiilor prevăzute în prospect.

Art. 16. — Prescripția dreptului de a cere plata contravalorii activului personal net al participantului decedat începe să curgă de la data decesului sau de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești declarative a decesului.

Art. 17. — Drepturile convenite în calitate de beneficiar și nerevendicate în termenul general de prescripție de 3 ani devin resurse financiare ale fondului, distribuindu-se în mod proporțional tuturor participanților fondului în prima zi lucrătoare ulterioară datei împlinirii termenului de prescripție sau în ziua imediat următoare zilei în care administratorul a luat cunoștință de împlinirea termenului general de prescripție.

Art. 18. — În situația în care, ulterior efectuării plății drepturilor convenite conform art. 6 alin. (3), art. 9 alin. (3), art. 12 alin. (8) și art. 13 alin. (5) intervin elemente care conduc la modificarea quantumului sumelor de bani care trebuiau plătite, aceste sume vor fi regularizate cu respectarea procedurii prevăzute la art. 44 alin. (5) și (6) din Lege, precum și cu respectarea prevederilor incidente din actele normative emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții referitoare la plata activului personal net

Art. 19. — (1) Participanții/Beneficiarii aflați în plată eșalonată au dreptul, pe tot parcursul derulării plăților, să solicite modificarea tipului de plată a activului personal net, respectiv din plată eșalonată în plată unică, modificarea valorii ratei și a modalității de plată.

(2) În cazul în care participanții/beneficiarii solicită modificarea valorii ratei, administratorul are obligația de a transmite către aceștia un nou grafic pentru plata eșalonată, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(3) Pentru solicitările prevăzute la alin. (1), participanții/beneficiarii au obligația să prezinte următoarele documente:

- a) cererea scrisă;
- b) actul de identitate valabil la data depunerii cererii;
- c) procură specială și autentică, în cazul mandatarului;
- d) extrasul de cont care certifică codul IBAN și titularul sau cu orice fel de document emis de instituțiile de credit care să ateste titularul contului și IBAN-ul asociat acestuia, după caz.

(4) Efectele modificărilor prevăzute la alin. (1) intră în vigoare cel târziu începând cu luna următoare depunerii cererilor scrise.

Art. 20. — Termenul de plată în cazul plăților eșalonate pentru cazurile prevăzute la art. 6 alin. (10), art. 9 alin. (10) și art. 13 alin. (9) este data de 10 a fiecărei luni.

CAPITOLUL III

Alte atribuții ale administratorilor

Art. 21. — Administratorii își transmit reciproc informații, în termen de maximum două zile lucrătoare de la solicitarea scrisă a unuia dintre aceștia, cu privire la obligația prevăzută la art. 12 alin. (7) și (10).

Art. 22. — (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la data efectuării plății unice, respectiv de la data ultimei plăți eșalonate către participantul care a solicitat plata în caz de pensionare pentru limită de vârstă, respectiv plata în caz de pensionare pentru invaliditate, administratorul fondului de pensii administrat privat transmite acestuia o informare cu privire la

contravaloarea activului personal net convenit, pe suport hârtie, prin servicii poștale sau prin orice alt mijloc care poate fi probat ulterior, specificat de participant/mandatar în cererea prin care solicită plata drepturilor convenite.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la data efectuării plății unice, respectiv de la data ultimei plăți eșalonate, administratorul fondului de pensii transmite beneficiarului/beneficiarilor/tutorei/curatorului, pe suport hârtie, prin servicii poștale sau prin orice alt mijloc care poate fi probat ulterior, specificat de beneficiar/mandatar/tutore/curator în cererea prin care solicită plata drepturilor convenite, o informare cuprinzând următoarele:

a) contravaloarea activului personal net al participantului decedat;

b) suma convenită beneficiarului căruia i se adresează informarea.

(3) La solicitarea participantului/beneficiarului, administratorul transmite în mod gratuit istoricul operațiunilor efectuate pentru participant până la data plății unice a activului personal net al acestuia, respectiv până la data ultimei plăți eșalonate.

Art. 23. — (1) Activul personal al participantului pensionat pentru limită de vârstă/invaliditate continuă să fie administrat până la data efectuării plății tuturor drepturilor convenite acestuia.

(2) Activul personal al participantului decedat continuă să fie administrat în perioada cuprinsă între plata ultimei contribuții la fond a participantului înainte de deces, și:

a) data efectuării transferului drepturilor convenite către beneficiari, cu respectarea art. 13 în cazul plăților unice, respectiv până la plata ultimei rate în cazul plăților eșalonate și cu respectarea art. 13 alin. (9), după caz;

b) data împlinirii termenului general de prescripție a drepturilor convenite beneficiarului/beneficiarilor de a cere plata contravalorii activului personal net al participantului decedat și nerevendicate, caz în care activul participantului decedat se face venit la fond, conform prevederilor art. 3 lit. b) din Lege.

Art. 24. — Administratorii publică pe pagina proprie de internet modelul cererii de solicitare a plății activului personal net al participantului în caz de limită de vârstă, invaliditate sau deces, însoțite de o informare cu privire la plata activului și regimul fiscal aplicabil.

Art. 25. — (1) Graficul pentru plata eșalonată, prevăzut la art. 6 alin. (3) și (9), art. 9 alin. (3) și (9) și la art. 13 alin. (10) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații, fără a se limita la acestea:

a) data și cuantumul fiecărei plăți eșalonate;

b) soldul rămas după fiecare plată;

c) valoarea ratei reziduale.

(2) Graficul prevăzut la alin. (1) se transmite participanților/beneficiarilor în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii documentației complete.

Art. 26. — Calculul valorii garantate prevăzute la art. 6 alin. (7) și (10), art. 9 alin. (7) și (10) și art. 13 alin. (9) și (11) se realizează conform formulei prevăzute în anexa nr. 2 la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 26/2014 privind transferul participanților între fondurile de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — Administratorul are obligația să păstreze și să arhiveze istoricul operațiunilor participantului de la prima contribuție până la plata integrală a contravalorii activului personal net, împreună cu documentele aferente acestora, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 28. — Termenele prevăzute de prezenta normă care expiră într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se vor prelungi până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

CAPITOLUL IV

Răspunderea juridică

Art. 29. — Nerespectarea de către administrator a obligațiilor prevăzute de prezenta normă se sancționează în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1), art. 81 alin. (1) lit. c), art. 141 alin. (2)—(4), (6)—(11), ale art. 142 și 143 din Lege.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 30. — (1) Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 7/2015 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 aprilie 2015.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei norme Decizia Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 150/2009*) privind utilizarea activului personal al unui participant la un fond de pensii administrat privat în cazul deschiderii dreptului acestuia la pensie își încetează aplicabilitatea.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 23 noiembrie 2017.
Nr. 27.

*) Decizia Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 150/2009 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

